

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 27. jun 2012. god.
Br. ref.: AGJ262/12

PRESUDA

u

slučaju br. KI 06/12

Podnosilac

Bajrush Gashi

**Ocena ustavnosti odluke Vrhovnog suda,
Pzd. br. 67/2011, od 12. decembra 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Bajrush Gashi s prebivalištem u s. Mala Hoča, Orahovac.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Vrhovnog suda, Pzd. br. 67/2001 od 12. decembra 2011. god., koja je podnosiocu zahteva uručena neodređenog datuma.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva je 27. januara 2012. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), zahtevajući razmatranje ustavnosti odluke Vrhovnog suda, Pzd. br. 67/2011.
4. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je osporena odluka prekršila pravo zagarantovano u članu 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članu 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (br. 03/L-121) (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 1. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak u Sudu

6. Podnosilac zahteva je 27. januara 2012. god. podneo zahtev Sudu.
7. Predsednik je 30. januara 2012. god., odlukom br. GJR. 06/12, imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Predsednik je istoga dana, odlukom br. KSH. 06/12 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Enver Hasani i Kadri Kryeziu.
8. Sud je 6. marta 2012. god. dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu i od istog tražio da dostavi komentare u vezi sa zahtevom.
9. Sud je 21. marta 2012. god. od Vrhovnog suda tražio sudske spise u slučaju Pzd. br. 67/2011 od 12. decembra 2011. god., i dodatne komentare.
10. Vrhovni sud je odgovorio 22. marta 2012. god., iznoseći svoje komentare u vezi sa zahtevom, ali ne dostavljajući sudske spise.
11. U svom odgovoru Vrhovni sud je, 22. marta 2012. god. obavestio ovaj sud da:

„...“

Iz spisa predmeta proizilazi da osuđeni Bajrush Gashi tvrdi da je njemu povređeno pravo na nepristrasno i pravično suđenje, jer je u sudskom veću pri Vrhovnim sudom, u postupku razmatranja njegovog zahteva za vanredno ublažavanje kazne, učestvovao jedan član veća, koji je u istom predmetu učestvovao i u prvo stepenom sudu.

Tačno je da u postupku razmatranja zahteve za vanredno ublažavanje kazne pred ovim Sudom jedna članica veća je takođe bila predsednica sudskog veća u prvostepenom sudu, ali ta okolnost ne predstavlja nikakvu pravnu prepreku iz sledećih razloga.

U postupku vanrednog ublažavanja kazne, može da učestvuje sudija koji je bio predsednik sudskog veća ili član sudskog veća u prvostepenom postupku. Zahtev za vanredno ublažavanje kazne podnosi se prvostepenom sudu- predsedniku sudskog veća koji je predsedavao veće u prvom stepenu ili je postupao kao sudija pojedinac(član 450 PZKPK- a), koji preduzima neke proceduralne radnje, a zatim, predmet, sa obrazloženim predlogom, šalje Vrhovnom sudu, koji odlučuje o zahtevu za vanredno ublažavanje kazne i ne postoji nikakva pravna prepreka da u veću ne učestvuje neki član ili svi članovi koji su učestvovali ranije u sudskom veću za isti predmet.

Zahtev za vanredno ublažavanje kazne može se podneti više puta (od strane istog osuđenog), kad god smatra da se pojavila neka nova okolnost koju ocenjuje da može uticati na ublažavanje kazne. Međutim, ukoliko se isključe članovi koji su bili uključeni u nekoj ranijoj fazi postupka, onda Vrhovni sud ne bi imao sudije da odluče u vezi sa zahtevom, tako da bi zahtevi ostali nepregledani.

Kod ovog vanrednog pravnog sredstva reč je o novim okolnostima, za koje sudija, i kada bi bio član ranijeg veća, nije mogao da stvori predrasude (zato što se ova okolnost ispituje po prvi put).

Da bi bio jasniji, ja vam šaljem jedan deo komentara u vezi sa ovom situacijom, gde se jasno navodi da sudija koji je učestvovao u donošenju presude, može da učestvuje takođe i prilikom odlučivanja u vezi sa zahtevom za vanredno ublažavanje kazne.

U postupku vanrednog ublažavanja kazne, sudije koje su učestvovala u donošenju presude mogu učestvovati i u postupku kod prvostepenog suda (čl. 414: odbačaj molbe, izviđaj i predlog) i u konačnom odlučivanju kod nadležnog suda. Situacija je slična onoj kod ponavljanja krivičnog postupka: radi se o novom materijalu ili novim okolnostima u pogledu kojih raniji sudija ne može imati predubedenja, pa i rešavanje treba da bude isto.

..."

12. Sud je 30. marta 2012. god. obavestio podnosioca zahteva o odgovoru koji je podneo Vrhovni sud i tražio njegove komentare, ukoliko ima, u vezi sa odgovorom Vrhovnog suda. Do sada nije dobio nikakav odgovor.
13. Dana 9. maja 2012. god. Sud je većao i glasao o zahtevu.

Pregled činjenica

14. Okružni sud u Prizrenu, u kojem je 19. maja 2009. god. oglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo iz člana 138. stava 6. u vezi sa članom 138. stavom 1. i članom 328. stavom 2. Privremenog krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu: PKZK) i kaznio ga sa 4 godine i 4 meseca zatvora (presuda P. br. 26/09). Podnosilac zahteva je uložio žalbu na ovu presudu Vrhovnog suda zbog: „suštinske povrede odredbi krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kažnjavanju, sa predlogom da se presuda izmeni tako da se optuženi oslobodi optužbi ili da se slučaj poništi i vrati na ponovno odlučivanje“. Javni tužilac je uložio žalbu na ovu presudu u odnosu na deo koji se odnosi na saokrivljenog G. M.

15. Vrhovni sud je 8. decembra 2010. god. odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i javnog tužioca i potvrdio presudu Okružnog suda (presuda Ap. br. 259/2009). Vrhovni sud je zaključio da je presuda Okružnog suda zasnovana na činjeničnom stanju i da je prvostepeni sud potvrdio činjenično stanje na pravičan i potpun način, kao i da je prvostepeni sud izneo zakonska obrazloženja za presudne činjenice. Štaviše, Vrhovni sud je zaključio da presuda Okružnog suda ne sadrži suštinska kršenja odredbi krivičnog postupka, kao što je tvrdio podnosilac zahteva.
16. Vrhovni sud je 12. decembra 2011. god. odbio zahtev podnosioca zahteva za vanredno ublažavanje kazne kao neosnovan (presuda Pzd. br. 67/2011). Vrhovni sud je, uzimajući u obzir mišljenje Okružnog suda, javnog okružnog tužioca i državnog tužioca da je zahtev za vanredno ublažavanje kazne neosnovan, odlučio da razlozi podnosioca zahteva za vanredno ublažavanje kazne nisu takve prirode kako bi se opravdalo vanredno ublažavanje kazne podnosioca zahteva.

Tvrđenje podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva tvrdi da je sudija, koji je predsedavao Okružnim sudom u Prizrenu o njegovom slučaju takođe učestvovao u donošenju odluke u Vrhovnom sudu po njegovom zahtevu za vanredno ublažavanje kazne (dotični sudija).
18. Štaviše, podnosilac zahteva tvrdi da je navedeni sudija bio dužan da obavesti Vrhovni sud da je, dotični sudija, bio predsedavajući sudija u Okružnom sudu u Prizrenu i da bi isti trebalo da bude izuzet iz veća u Vrhovnom sudu.
19. Dakle, podnosilac zahteva smatra da je sudija Vrhovnog suda prekršio član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i član 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.

Primenjive zakonske odredbe u odnosu na postupak za vanredno ublažavanje kazne

Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova (Uredba UNMIK-a 2003/26) od 6. jula 2003. god.

20. Postupak za vanredno ublažavanje kazne je regulisan Privremenim zakonom o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: PZKPK).

Izuzeće sudija

21. Član 40.

“ ...

(1) Sudija ili sudija porotnik ne može da obavlja dužnost sudije u određenom slučaju:

5) ako je u istom predmetu učestvovao u donošenju odluke nižeg sud, u donošenju odluke istog suda, ili ako je učestvovao u donošenju odluke istog suda na koju je uložena žalba

...“.

22. Član 41.

„(1) Čim sudija ili sudija porotnik utvrdi da postoji razlog za izuzeće iz člana 40. stav 1 ili 2 ovog Zakona, dužan je da prekine svako postupanje u vezi sa tim predmetom i da o tom razlogu obavesti predsednika suda, koji prema postupcima koji regulišu interna pravila suda imenuje drugog sudiju. Ako je reč ● izuzeću predsednika suda, on će da zahteva od predsednika neposredno nadređenog suda da odredi zamenu.

(2) Ako sudija ili sudija porotnik smatra da postoje okolnosti koje opravdavaju njegovo izuzeće (član 40. stav 3 ovog Zakona), obaveštava o tim okolnostima predsednika suda. Dok se ne donese odluka o izuzeću, sudija ili sudija porotnik može da obavlja samo radnje koju su apsolutno neophodne da bi se sprečilo odlaganje ili nedopustivo odugovlačenje predmeta.

...”

Vanredno ublažavanje kazne

23. Član 448.

„Vanredno ublažavanje konačne izrečene kazne dozvoljeno je kad se nakon pravosnažnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad je presuda izricana ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očigledno dovele do blaže kazne.“

24. Član 449.

“...

(1) Zahtev za vanredno ublažavanje kazne može da podnese javni tužilac, kad je postupak pokrenut na njegov zahtev, osuđeno lice ili njegov/njen branilac.

(2) Zahtev za vanredno ublažavanje kazne ne zadržava izvršenje kazne.

...”

25. Član 450.

“...

(1) O zahtevu za vanredno ublažavanje kazne odlučuje Vrhovni sud Kosova.

(2) Zahtev za vanredno ublažavanje kazne podnosi se sudu koji je objavio presudu u prvom stepenu.

(3) Predsednik veća prvostepenog suda odbacuje zahtev koji podnese lice koje nije ovlašćeno za podnošenje zahteva.

(4) Prvostepeni sud ispituje da li postoje razlozi za vanredno ublažavanje kazne, te pošto sasluša mišljenje javnog tužioca, ako je postupak vođen na njegov zahtev i osuđenog lica ili njegovog/njenog branioca, spise sa svojim obrazloženim predlogom upućuje Vrhovnom sudu Kosova.

(5) Ako je reč o krivičnom delu za koje je postupak vođen na zahtev javnog tužioca, Vrhovni sud Kosova, pre donošenja rešenja o zahtevu za vanredno ublažavanje kazne, dostavlja spise Javnom tužiocu Kosova. Javni tužilac može da podnese pisani predlog sudu. Odbrani mora da bude omogućen pristup ovim spisima.

(6) Vrhovni sud Kosova odbija zahtev ako utvrdi da nisu ispunjeni zakonski uslovi za vanredno ublažavanje kazne. Ako zahtev usvoji, sud rešenjem preinačuje pravosnažnu presudu u pogledu odluke o kazni.

...”

Ocena prihvatljivosti zahteva

26. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
27. Sud prvo treba da ustanovi da li je podnosilac zahteva ovlašćena strana, u smislu značenja člana 113. stava 7. Ustava, u kojem stoji: *„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“*. Vezano sa tim, pojedinac je podneo zahtev Sudu. Dakle, podnosilac zahteva jeste ovlašćena strana koja ima pravo da pokrene ovaj postupak u Sudu prema članu 113. stavu 7. Ustava.
28. Štaviše, podnosilac zahteva u skladu sa članom 49. Zakona treba da podnese zahtev u roku od 4 meseca nakon donošenja konačne sudske odluke. Vrhovni sud je, 12. decembra 2011. god., doneo odluku Pzd. br. 67/2011, dok je podnosilac zahteva primio odluku neodređenog datuma. Podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu 27. januara 2012. god. Dakle, podnosilac zahteva jeste ispoštovao neophodni rok za podnošenje zahteva Ustavnom sudu.
29. Dodatno, shodno članu 450. stavu 1. PZKPK Vrhovni sud se smatra „poslednjom sudskom instancom za odlučivanje o vanrednom ublažavanju kazne.“ Sledstveno, Sud je takođe zaključio da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva koja su mu dostupna prema kosovskim zakonima.
30. Konačno, član 48. Zakona predviđa da: *„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“*. Vezano sa tim, Sud primećuje da podnosilac zahteva osporava odluku Vrhovnog suda, Pzd. br. 67/2011 kojom su mu navodno prekršena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP. Stoga, podnosilac zahteva je ispunio neophodne uslove.
31. Pošto je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja je ispoštovala rokove za podnošenje zahteva Sudu i koja je iscrpela sva zakonom propisana sredstva, kao i tačno razjasnila navodna kršenja prava i sloboda, uključujući pri tome i odluku koju osporava, Sud zaključuje da je podnosilac zahteva ispoštovao sve uslove za prihvatljivost.

Ustavna ocena zahteva

32. Pošto je podnosilac zahteva ispunio sve proceduralne uslove za prihvatljivost, Sud je dužan da razmotri meritum žalbe podnosioca zahteva.
33. Sud primećuje da podnosilac zahteva osporava odluku Vrhovnog suda Pzd. br. 67/2011 od 12. decembra 2011. god. kojom je njegov zahtev za vanredno ublažavanje kazne odbijen kao neosnovan.

34. U stvari, Vrhovni sud, uzimajući u obzir stav Okružnog suda, javnog okružnog tužioca i državnog tužioca, Vrhovni sud je odlučio da razlozi podnosioca zahteva za vanredno ublažavanje kazne nisu takve prirode kako bi se opravdalo vanredno ublažavanje kazne podnosioca zahteva i odbio zahtev kao neosnovan.
35. Međutim, Ustavni sud primećuje da je sudija koji je predsedavao Većem Okružnog suda u Prizrenu, gde je podnosilac zahteva osuđen kaznom zatvora, takođe je prisustvovao odlučivanju Vrhovnog suda, o zahtevu podnosioca zahteva za vanredno ublažavanje kazne donesene od strane Okružnog suda u Prizrenu.
36. Sud podseća da postupak koji se odnosi na vanredno ublažavanje kazne, ne propisuje javni postupak u kojem može učestvovati podnosilac zahteva. Ovaj postupak je zasnovan samo na pismenim podnescima. Stoga, podnosilac zahteva nije bio u mogućnosti da zna da je predsedavajući sudija Veća Okružnog suda u Prizrenu takođe učestvovao u odluci Vrhovnog suda o njegovom zahtevu za vanredno ublažavanje kazne. On je to saznao samo kada je primio odluku kojom se odbija njegov zahtev.
37. Sud primećuje da u članu 40. stavu 1. tački 5) PZKPK-a stoji: „*Sudija ili sudija porotnik ne može da obavlja dužnost sudije u određenom slučaju: ako je u istom predmetu učestvovao u donošenju odluke nižeg sud, u donošenju odluke istog suda, ili ako je učestvovao u donošenju odluke istog suda na koju je uložena žalba*“.
38. Štaviše, shodno članu 41. PZKPK-a: „*čim sudija ili sudija porotnik utvrdi da postoji razlog za izuzeće iz člana 40. stav 1 ili 2 ovog Zakona, dužan je da prekine svako postupanje u vezi sa tim predmetom i da o tom razlogu obavesti predsednika suda, koji prema postupcima koji regulišu interna pravila suda imenuje drugog sudiju*“. Isto važi i: „*Ako sudija ili sudija porotnik smatra da postoje okolnosti koje opravdavaju njegovo izuzeće (član 40. stav 3 ovog Zakona), obaveštava o tim okolnostima predsednika suda*“.
39. Dodatno, Vrhovni sud je u svom odgovoru Ustavnom sudu potvrdio da je jedan od članova veća Vrhovnog suda u postupku razmatranja zahteva za vanredno ublažavanje kazne bio i predsedavajući sudskog veća u prvoj instanci, gde je izrečena ista kazna. Vrhovni sud je dalje naveo da ovo ne predstavlja prepreku jer je u svakom slučaju zahtev za vanredno ublažavanje kazne prvo iznet predsedavajućem sudiji u sudu prve instance ili koji je postupao kao jedan sudija, koji je preduzeo određene proceduralne korake i nakon toga je slučaj, uz obrazložen predlog, prosleđen Vrhovnom sudu. Takođe, Vrhovni sud je argumentovao da, ukoliko bi svi članovi koji su učestvovali u bilo kojoj fazi postupka bili isključeni, onda Vrhovni sud ne bi imao nijednog sudiju sa kojim bi mogao da rešava zahtev.
40. Međutim podnosilac zahteva tvrdi da nije imao „*pravično razmatranje*“ od strane „*nepriistrasnog i nezavisnog, zakonom ustanovljenog suda*“ u smislu člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u kojem je u odgovarajućim delovima propisano:

„2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka ... koje krivično gonjenje ... od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.“

i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a, u kojem je u odgovarajućim delovima propisano:

„Svako, tokom odlučivanja ... o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu ... raspravu ... pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona ...“,

41. Podnosilac zahteva tvrdi da je navedeni sudija navodno trebalo da obavesti Vrhovni sud da je predsedavao sudskim većem u Okružnom sudu u Prizrenu i da bi stoga trebalo da bude izuzet iz učestvovanja u veću Vrhovnog suda. Vrhovni sud mogao je *ex officio* izuzeti navodnog sudiju, pošto je činjenica da je bio predsedavajući sudija u Okružnom sudu zvanična informacija navedena u predmetnoj stvari predmeta.
42. Podnosilac zahteva se takođe žalio da, pošto nije bio upoznat da je navedeni sudija učestvovao u postupku razmatranja njegovog zahteva jer je postupak održan u njegovom odsustvu, on nije znao ko učestvuje u ovom postupku.
43. Sud sada treba razmatrati da li sudija učestvovao kao predsedavajući sudija Okružnog suda u kažnjavanju osobe može kasnije, kao sudija Vrhovnog suda, sedeti u veću koje se bavi zahtevom za vanredno ublažavanje kazne iste kažnjene osobe.
44. Vezano sa tim, Sud smatra da se određuje nepristrasnost suda po članu 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i članu 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a, treba odrediti prema subjektivnom kriterijumu, koji se odnosi na lična ubeđenja i ponašanje određenog sudije u određenom slučaju, kao i prema objektivnom kriterijumu, koji se odnosi na utvrđivanje da li je sudija pružio dovoljne garancije kojima bi se isključila svaka legitimna sumnja u odnosu na navedeno (vidi između ostalih izvora Hauschildt protiv Danske, presuda od 24. maja 1989. god., serija A br. 154, str. 21, pasus. 46 i Thomann protiv Švajcarske, presuda od 10. juna 1996. god., Izveštaji o presudama i odlukama 1996-III, str. 815, pasus 30).
45. Što se tiče subjektivnog kriterijuma, zbog pisane forme postupka, niti podnosilac zahteva niti advokat nisu bili u mogućnosti da znaju, dok nisu primili odluku Vrhovnog suda, da je isti sudija koji je predsedavao većem u Okružnom sudu u Prizrenu učestvovao u veću Vrhovnog suda u kojem je odlučivano o njegovom zahtevu za ublažavanje kazne. Stoga, ne može se zaključiti da se je podnosilac zahteva odrekao prava na određivanje njegovih prava od strane „nepristrasnog suda“ (vidi, *mutatis mutandis*, Oberschlick protiv Austrije, br. 11662/85, presuda od 23. maja 1991. god.).
46. Vezano sa tim, je treba da povuče navedenog sudiju ili da bude izuzet *ex officio* iz postupka razmatranja njegove kazne, shodno članu 41. PZKPK-a.
47. Što se tiče objektivnog kriterijuma, Sud primećuje da, treba odrediti da li postoje utvrđujuće činjenice koje mogu izazvati sumnju u to da li može određeni sudija da bude pravičan i nepristrasan u konkretnom slučaju. Vezano sa tim, i pojava može biti od važnosti. Ono što je u pitanju je poverenje koje sudovi u demokratskim zemljama treba da ulivaju u javnosti i iznad svega, što se tiče krivičnih postupaka, kod okrivljenog. Sledstveno, svaki sudija u odnosu na kojeg može postojati legitimni razlog zbog strahovanja od nedostatka nepristrasnosti, se mora povući (vidi između ostalih izvora Hauschildt protiv Danske, presuda od 24. maja 1989. god., serija A br. 154, str. 21, pasus. 46).
48. Sud primećuje da u konkretnom slučaju strahovanje od nedostatka nepristrasnosti proizilazi iz činjenice da je navedeni sudija, kao predsedavajući sudija u Okružnom sudu u Prizrenu, osudio podnosioca zahteva kaznom zatvora. Isti sudija je bio član veća Vrhovnog suda, kada je odlučio da je zahtev podnosioca zahteva za vanredno ublažavanje kazne neosnovan.

49. Sud primećuje da čl. 40. i 41. PZKPK-a manifestuju zabrinutost zakonodavca u uklanjanju svih opravdanih sumnji koje se tiču nepristrasnosti suda. Sledstveno, neuspeh Vrhovnog suda da se pridržava ovog pravila znači da je zahtev podnosioca zahteva za ublažavanje kazne razmotren od strane Suda, čija se nepristrasnost prema PZKPK-u smatra otvorenom za sumnju (vidi, *mutatis mutandis*, Oberschlick protiv Austrije, br. 11662/85, presuda od 23. maja 1991. god.).
50. Stoga, Sud je mišljenja da u okolnostima slučaja nepristrasnost Vrhovnog suda može da izgleda otvorena prema sumnjama i da se strahovanja podnosioca zahteva u vezi sa tim mogu smatrati subjektivno i objektivno opravdanim.
51. Vrhovni sud je argumentovao da, ukoliko se isključe članovi koji su bili uključeni u nekoj ranijoj fazi postupka, onda Vrhovni sud ne bi imao nijednog sudiju kojim bi mogao da reši zahtev. Sud smatra da je pitanje da li postoji ili ne postoji dovoljno sudija za odlučivanje o zahtevima za ublažavanje kazne pitanje koje je u potpunosti u nadležnosti i povod za diskusiju, ukoliko je odgovarajuća, između pravosuđa i Vlade. Osnovna odgovornost za pravilno upravljanje pravdom je na Vladi i organizaciona pitanja se ne mogu koristiti kao opravdanje za nepoštovanje Ustava (vidi slučaj br. KO 4/11, Vrhovni sud Kosova, zahtev za ocenu ustavnosti čl. 35, 36, 37. i 38. Zakona o eksproprijaciji nepokretne imovine, br. 03/L-139, presuda od 1. marta 2012. god.).
52. U ovim okolnostima Sud odlučuje da je prekršeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje od strane nezavisnog suda, zagarantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 20. Zakona o Ustavnom sudu i pravilu 56 (1) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 9. maja 2012. god., je jednoglasno,

ODLUČIO

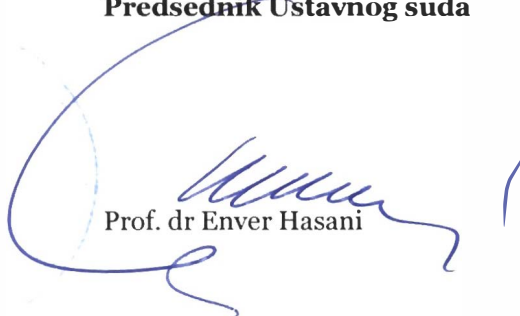
- I. DA je zahtev prihvatljiv;
- II. DA PROGLASI nevažećom odluku Vrhovnog suda Pzd. br. 67/2011, od 12. decembra 2012. god., koja povređuje član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i član 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP;
- III. DA VRATI odluku Vrhovnog suda Pzd. br. 67/2011, od 12. decembra 2012. god., Vrhovnom sudu za ponovno razmatranje shodno presudi ovog suda, i u skladu sa pravilom 74 (1) Poslovnika o radu;
- IV. U skladu sa pravilom 63 (5) Poslovnika o radu, Vrhovni sud će dostaviti Ustavnom sudu informacije u vezi sa preduzetim merama na izvršenju ove presude Ustavnog suda;
- V. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- VI. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani